

[Tholstrup.]

bruges til at købe de varer udefra, som vi trænger til. Det er ved gode bytthandler, man forøger landets velstand, og ikke ved at hindre gode bytthandler.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen sagde, at varedirektoratets økonomi hviler i sig selv. Ja, forholdet er dog ikke det, at de dér ansatte kontorfunktionærer lønner sig selv. Nej, det er de folk, der køber de varer, som er på bunden liste, der må betale. Man betaler altså 11 mill. kr. for, at der sidder en række pæne, ordentlige mennesker i sure, mørke lokaler og laver noget, der er til ingen som helst nytte. Vi ofrer 11 mill. kr. med det ene formål at sætte køp i hjulet for en sund udvikling. Vi kunne ikke alene spare disse 11 mill. kr., men adskillige hundrede millioner for forbrugerne, hvis vi gav fri import på disse områder.

Den højtærede handelsminister sagde, at hun ikke kunne tænke sig at administrere loven på anden måde end efter dens formål. Ja, det er sådan noget, man siger. Jeg gav mig til at læse paragraffen igennem og standsede ved ordet „fornøden“, og det er selvfølgelig det, jeg har fået galt i halsen. Der står: således at der skabes fornøden konkurrence. Nu har jeg altid opfattet det ord „fornøden“ således, at det betød, at der skabes den bedst mulige, den for samfundet mest vigtige konkurrence. Men ordet fornøden indeholder åbenbart noget helt andet, det skal åbenbart opfattes således, at der skabes den for dansk hjemmeindustri passende konkurrence, således at den ikke slås i stykker eller generes på nogen måde. Og så er indholdet jo efterlevet efter den administration, der hidtil har fundet sted.

Ved importens frigivelse ville der komme yderligere tryk på valutaen, hævdede handelsministeren. Det er dog stik imod den erfaring, der er gjort ved frigivelse. Det viser sig jo, at hver eneste gang man har liberaliseret, altså frigjort visse områder, har disse områder krævet mindre valuta, end de gjorde, dengang de var på bunden liste, således at vi officielt har frigjort 78 pct., men i dag kun bruger 70 pct. af pengene til at betale de 78 pct. af varerne med. Det er måske nok sat lidt på spidsen, men det er i hvert fald en tendens, som er ganske klar. Erfaringen viser altså, at der ikke ved

frigivelse kommer yderligere tryk på valutaen, tværtimod, ved frigivelse lettes det tryk, der har været på valutaen; det viser sig også i den anden ende, når det drejer sig om salget, hvor man ved frigivelse af smøreksperten har opnået, at smørret hjembringer næsten et par kroner mere pr. kg, end dengang smørret var under varedirektoratets pleje og altså var underkastet langtidsaftaler, som beskyttedes af denne lov.

Den højtærede handelsminister siger endvidere, at importregulering er nødvendig af hensyn til valutabalancen. Jeg er ked af at bruge ordet latterlig, det er ikke ment om den højtærede handelsminister, men påstanden, som jo er almindelig — mange slutter sig til den — er i sig selv latterlig, for når vi har frigivet de 98 pct. af råvarerne og 63 pct. af færdigvarerne, så er det noget indbildsk at tro, at man igennem et varedirektorat, hvor man sidder og regulerer den sidste fjerdedel, eller hvor meget det kan blive, kan påvirke det samlede forbrug af valuta til import. Det er selvfølgelig ganske umuligt. Når folk ikke kan købe de varer, de synes om, så køber de sandsynligvis andre varer. Man ser i hvert fald ikke noget udtryk for, at folk lægger pengene op, således at der er overflod af ledige penge i banker og sparekasser. Ergo må man gå ud fra, at folk køber andre varer end dem, der er på bunden liste, således at en kontrol her er komplet umulig. Så længe der er noget, der er frit, og navnlig når de $\frac{3}{4}$ af importen er fri, så betyder loven kun en beskyttelse for dansk hjemmeindustri, og at man omlægger vareimporten fra det ønskede til det mindre ønskede, og det kan jeg ikke se er nogen fordel. De fleste er bedst tjent med at få det, som de ønsker, når de køber det for deres egne penge. Det er altså ganske umuligt at benytte importreguleringen til at skabe valutabalancen med. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at vi har en inflation at bekæmpe i dette land. Jeg siger dertil: vi kan billiggøre en lang række varer ved frigivelse, altså ved ophævelse af vareforsyningsloven, og derved sætte det bedste middel, vi overhovedet har, ind mod inflationen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg synes ikke, der er kommet